

ที่มา...ของ 18 มงกุฏ

นำเสนอเมื่อ : 19 มี.ค. 2552

คำว่า 18 มงกุฏ เดิมทีหมายถึง วานร 18 มงกุฏ เป็นวานรที่มาจากสองเมืองคือ เมืองขีดขินของสุครีพ และเมืองชมพูของท้าวหาซมพว วานรสิบแปดมงกุฏนี้แต่เดิมก็คือเทวดา 18 องค์ ที่อาสาช่วยพระนารายณ์ตอนอวตารมาเป็นพระรามนั่นเอง วานรทั้ง 18 คน มีรายนามดังนี้

1 เกยูร, 2 โกมุท, 3 ไชยामพวาน ,4 มาลุนทเกสร, 5 วิมลวานร, 6 ไวยบุตร,

7 สัตพลี, 8 สุรกานต์, 9 สุรเสน, 10 นิลขัน ,11 นิลปานัน ,12 นิลปาสัน,

13 นิลราช ,14 นิลเอก ,15 วิสันตราวี ,16 กุมิตัน ,17 เกสรทมาลา ,18 มายูร

มูลเหตุที่ทำให้คำนี้ว่า "สิบแปดมงกุฏ" กลายความหมายมาเป็นคำไม่ดีขึ้น มีที่มาจากเหตุการณ์ในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้มีกลุ่มนักเลงการพนันใหญ่ที่ถือว่ามีชื่อเสียงโด่งดังในยุคนั้น ตามร่างกายจะนิยมสักรูปมงกุฏ จนเป็นที่มาของสำนวน "สิบแปดมงกุฏ" ในทางร้าย ที่หมายถึง พวกนักเลงการพนัน พวกที่มีเล่ห์เหลี่ยมกลโกง นักต้มตุ๋น ซึ่งพลอยทำให้ชื่อเสียงเกียรติคุณดีของวานรสิบแปดมงกุฏ(เทวดา)เลือนหายไปและกลายความไปในที่สุด

ในหนังสือ "สำนวนไทย" ของ ขุนวิจิตรมาตรา (สง่า กาญจนาคพันธ์) เขียนไว้ว่า สิบแปดมงกุฏ นำมาใช้เป็นสำนวนในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อมีนักเลงการพนันใหญ่ชื่อพวกหนึ่ง กล่าวกันว่า เป็นนักเลงชั้นยอด สักตามตัวเป็นรูปมงกุฏ จึงเรียกวาน สิบแปดมงกุฏ ตามเรื่องราวในรามเกียรติ์ จากนั้นถ้าใครเป็นนักเลงการพนันก็เลยเรียกวาน สิบแปดมงกุฏ

ทุกวันนี้ สิบแปดมงกุฏมิใช่สำนวนที่ใช้เรียกพวกนักเลงพนันเท่านั้น แต่ใช้เรียกพวกมิฉะชีพทั้งหลาย เป็นสำนวนที่พบเห็นบ่อยมากตามสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งมีความหมายถึงพวกที่ขี้ยกอก ตมตุ๋น หลอกหลวงให้ผู้อื่นหลงเชื่อแล้วยกยายถ่ายเทพริยสินผู้อื่นมาเป็นของตน

ที่มา wikipedia